

2011 m. kovo 8 d., antradienis

35. mano, jog būtina, kad Komisija ir valstybės narės skubiai atliktų reikiamus persvarstymus, įskaitant geresnes skiepijimo ir informavimo strategijas, siekiant didinti pasitikėjimą visuomenės sveikatos priemonėmis, kurias taikant siekiama pasirengti pandemijoms ir jų išvengti;

*

* *

36. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, PSO ir nacionaliniams parlamentams.

Novatoriškas finansavimas pasauliniu ir Europos lygmenimis

P7_TA(2011)0080

2011 m. kovo 8 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl novatoriško finansavimo pasauliniu ir Europos lygmenimis (2010/2105(INI))

(2012/C 199 E/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 17 d. vykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas ir į 2009 m. gruodžio 11 d. vykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 19 d. Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos posėdžio protokolą ir į jame paminėtą pranešimą Europos Vadovų Tarybai,
- atsižvelgdamas į Belgijos pirmininkavimo ES programą, ypač pasiūlymus dėl novatoriško finansavimo,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl finansinių sandorių mokesčių (veiksmingumo siekimas) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 20 d. rezoliuciją dėl finansų, ekonomikos ir socialinės krizės ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 22 d. rezoliuciją dėl Europos priežiūros institucijų ⁽³⁾ ir ypač į 2010 m. rugsėjo 22 d. rezoliuciją dėl Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos ⁽⁴⁾, į 2010 m. rugsėjo 22 d. rezoliuciją dėl Europos bankininkystės institucijos ⁽⁵⁾, į 2010 m. rugsėjo 22 d. rezoliuciją dėl Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos ⁽⁶⁾ ir į 2010 m. rugsėjo 22 d. rezoliuciją dėl Bendrijos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos steigimo ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbo dokumentą dėl novatoriško finansavimo pasauliniu ir Europos lygmenimis (SEC(2010)0409) ir į Komisijos komunikatą dėl Finansų sektoriaus apmokestinimo (COM(2010)0549), taip pat į Komisijos tarnybų lydimąjį darbo dokumentą (SEC(2010)1166),
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (COM(2010)0484),

⁽¹⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 40.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0376.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0336.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0334.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0339.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0335.

2011 m. kovo 8 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl Bankų problemų sprendimo fondų (COM(2010)0254),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 15 d. Vašingtone parengtą G 20 pareiškimą, į 2009 m. balandžio 2 d. Londone parengtą G 20 pareiškimą ir į 2009 m. rugsėjo 25 d. G 20 aukščiausiojo lygio susitikimo Pitsburge vadovų pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2010 m. TVF ataskaitą G 20 dėl finansų sektoriaus apmokestinimo,
- atsižvelgdamas į Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) profesinių sąjungų patariamąjį komitetą 2010 m. vasario 15 d. d. dokumentą „Finansinių sandorių mokesčių parametrai ir EBPO bendrų viešųjų gėrybių išteklių trūkumas 2010–2020 m.“,
- atsižvelgdamas į 2010 m. EBPO pranešimą „Akivaizdi problema, kuri nesprenžžiama. Būtinybė imtis spęsti tai, ką daro bankai“,
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo mėn. Austrijos ekonominių tyrimų instituto (WIFO) tyrimą „Bendras finansinių sandorių mokesčiai. Motyvai, pajamos, įgyvendinamumas ir poveikis“,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo mėn. Europos pažangiųjų tyrimų fondo dokumentą „Finansinių sandorių mokesčiai. Būtinai, įgyvendinami ir pageidautini“,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio mėn. Ekonomikos politikos mokslinių tyrimų centro tyrimą „Finansinių sandorių mokesčio nauda“,
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą „Valstybės pagalbos rezultatų suvestinė. Kovos su krize pagalbos finansų sektoriui naujausių pokyčių ataskaita (COM(2010)0255),
- atsižvelgdamas į asociacijos „Notre Europe“ tyrimą „Vis mažiau anglies dioksido išmetanti Sąjunga? Siekiant geresnio Europos apmokestinimo kovojant su klimato kaita“,
- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo mėn. Jungtinių Tautų generalinės asamblėjos aukšto lygio plenarinio posėdžio baigiamąjį dokumentą „Ištesėti pažadą. Susivieniję siekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų“,
- atsižvelgdamas į Vadovaujančios grupės novatoriško vystymosi finansavimo klausimu pareiškimą, parengtą 2010 m. sausio mėn. vykusio Santjago septintojo plenarinio posėdžio metu,
- atsižvelgdamas į 2010 m. Darbo grupės tarptautinių finansinių sandorių vystymosi srityje ekspertų komiteto pranešimą „Solidarumo globalizavimas. Finansinių rinkliavų atvejais“,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto bei Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomones (A7-0036/2011),
- A. kadangi precedento neturinti 2007 m. pasaulinė finansų ir ekonomikos krizė atskleidė didelius pasaulinės finansų sistemos reguliavimo ir priežiūros sistemos veikimo trūkumus, kurie gali būti apibūdinti kaip nereguliuojamų finansų rinkų, per daug sudėtingų produktų ir neskaidrių jurisdikcijų derinys; kadangi Europai reikalingos skaidresnės ir veiksmingesnės finansų rinkos,
- B. kadangi laisvos rinkos yra gerovės kūrimo visame pasaulyje pagrindas ir kadangi rinkos ekonomika ir laisva prekyba padeda kurti gerovę ir išbristi žmonėms iš skurdo,

2011 m. kovo 8 d., antradienis

- C. kadangi neįtikėtinas finansinių sandorių apimtys didėjimas pasaulinėje ekonomikoje per pastarąjį dešimtmetį – 2007 m. jų kiekis buvo 73,5 kartus didesnis negu nominalus pasaulio BVP, daugiausiai dėl išvestinių finansinių priemonių rinkų bumo – rodo didėjantį finansinių sandorių ir tikrosios ekonomikos poreikių atotrūkį,
- D. kadangi finansų sektorius labai priklauso nuo prekybos modelių, pvz., sparčiosios prekybos (angl. *high-frequency trade*), kurie daugiausiai orientuoti į trumpalaikį pelną ir kurių išiskolinimo lygis yra didelis, o tai buvo viena iš pagrindinių finansų krizės priežasčių; kadangi dėl to atsirado didelis kainų svyravimas ir nuolatinis akcijų ir produktų kainų nukrypimas nuo jų pagrindinio lygmens,
- E. kadangi įmonių, vyriausybių ir asmenų galimybė skolintis ir skolinti vienas kitam yra labai svarbus pasaulio ekonomikos faktorius; kadangi finansų krizė pateikė netinkamų tarptautinės kapitalo rinkos savybių pavyzdžių; kadangi todėl būtina surasti pusiausvyrą tarp poreikio imtis veiksmų, kurie padeda išsaugoti finansinį stabilumą, ir poreikio išsaugoti bankų gebėjimą teikti paskolas ekonomikai,
- F. D. kadangi G 20 aukščiausiojo lygio susitikimuose 2008 m. Vašingtone ir 2009 m. Pitsburge buvo pasiektas susitarimas įgyvendinti reformas siekiant stiprinti finansų rinkos reguliavimo sistemas ir priežiūrą siekiant užtikrinti, kad finansų institucijos prisiimtų teisingą savo atsakomybės už suirutę dalį,
- G. kadangi pagrindines krizės išlaidas prisiėmė mokesčių mokėtojai, kurių pinigus daugelio pasaulio šalių vyriausybės panaudojo privačių bankų ir kitų finansų įstaigų gelbėjimui; kadangi dažnėja reikalavimų, kad finansų institucijos ir suinteresuoti subjektai, kurie daugelį metų gaudavo perviršinę akcijų grąžą bei pernelyg dideles metines premijų išmokas ir kuriems atitekdavo didžiausia pasaulio įmonių pelnų dalis, sąžiningai prisidėtų prie išlaidų padengimo,
- H. kadangi ES ypač dėl finansinės pagalbos išlaidų pablogėjo padėtis ir jos paspartino fiskalinės ir skolos krizės, kuri netikėtai tapo našta viešajam biudžetui ir sukėlė rimtą pavojų darbo vietų, gerovės valstybės kūrimui ir klimato bei aplinkosaugos tikslų įgyvendinimui, pradžią,
- I. kadangi trumpalaikių rezultatų siekis ir spekuliacija Europos vyriausybių obligacijų rinkoje buvo euro zonos biudžeto deficito krizės 2009–2010 m. svarbūs sunkinantys veiksniai ir atskleidė glaudžias finansų sektoriaus trūkumų ir viešųjų finansų tvarumo užtikrinimo problemų sąsajas didelio biudžeto deficito ir augančios valstybės ir privačių skolos laikais,
- J. kadangi dabartinės formos Stabilumo ir augimo pakto neveiksmingumas ir valstybių narių konkurencingumo skirtumai paskatino dabartinę diskusiją apie Europos ekonomikos valdymą, kurio pagrindinės sudedamosios dalys turėtų būti priemonės, skirtos sustiprinti Stabilumo ir augimo pakto, ypač jo prevencinės dalies, nuostatas, daugiau nebedelsiant vykdyti neišvengiamas struktūrines reformas ir koordinuoti mokesčių politiką ir kovą su mokesčių vengimu, mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu siekiant apsaugoti mokesčių teisingumą, ir tuo pat metu laipsniškai perkelti mokesčių našta nuo darbo sektoriaus link kapitalo ir veiklos, turinčios didelį neigiamą išorinį poveikį,
- K. kadangi ši krizė atskleidė poreikį rasti naujus, plataus masto, sąžiningus ir tvarius pajamų šaltinius ir sustiprinti esamus įstatymus dėl mokesčių vengimo bei geriau juos taikyti siekiant užtikrinti, kad fiskalinis konsolidavimas būtų veiksmingai derinamas su ilgalaikiu ekonomikos atkūrimu, viešųjų finansų tvarumu, darbo vietų kūrimu ir socialine įtrauktimi, kurie yra pagrindiniai ES 2020 m. darbotvarkės prioritetai,
- L. kadangi dideli biudžeto apribojimai, kuriuos paskatino dabartinė krizė, vykdomi tuo metu, kai ES prisiėmė itin svarbius įsipareigojimus pasauliniu mastu, daugiausiai susijusius su tikslais klimato kaitos srityje, Tūkstantmečio vystymosi tikslais (TVT) ir vystymosi pagalba, ypač pagalba besivystančioms šalims prisitaikymo prie klimato kaitos ir jos švelninimo srityje,

2011 m. kovo 8 d., antradienis

- M. kadangi 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Taryba pareiškė, kad ES turėtų dėti pastangas suformuoti visuotinį požiūrį į finansų institucijų rinkliavų ir mokesčių sistemos įvedimą, ir ragino iširti ir toliau nagrinėti visuotinio finansinių sandorių mokesčio (FSM) įvedimo klausimą,
- N. kadangi jis jau paprašė Komisijos atlikti poveikio vertinimą ir pateikti teigiamų FSM savybių analizę, taigi prieš imdamasis tolesnių veiksnių jis nusprendė palaukti šios analizės,
1. atkreipia dėmesį į iki šiol Komisijos atliktą darbą atsakant į Parlamento 2010 m. kovo 10 d. rezoliucijoje pateiktą raginimą parengti finansinių sandorių mokesčio nustatymo pasaulio ir ES lygmeniu galimybių studiją; pabrėžia poreikį atlikti išsamų poveikio vertinimą, ir ragina iki 2011 m. vasaros pateikti poveikio vertinimo rezultatus ir galimus konkrečius pasiūlymus, kaip paskelbta Komisijos komunikate „Finansų sektoriaus apmokestinimas“; pabrėžia, kad subalansuota ir nuodugni ES finansinių sandorių mokesčio galimybių studija turėtų būti pagrindas, kuriuo remiantis būtų įgyvendinamas tokio mokesčio įvedimo procesas;
 2. pabrėžia, kad esamų apmokestinimo priemonių tarifų ir apimties didėjimas ir tolesnis viešųjų išlaidų mažinimas negali būti nei patenkinamas, nei tvarus pagrindinių iššūkių Europos ir pasauliniu mastu sprendimas; pabrėžia, kad sprendžiant šiuos iššūkius ir aptariant naujas finansavimo sistemas vienas iš pagrindinių prioritetų turėtų būti priemonių, skirtų stiprinti Europos konkurencingumą ir skatinti ekonomikos augimą, kūrimas;
 3. pabrėžia, kad tinkamai veikianti bendroji rinka yra vertingiausia ES priemonė globaliajame ir konkurencingame pasaulyje ir viena iš pagrindinių Europos augimo varomųjų jėgų; pabrėžia, kad pagrindinis dėmesys turėtų būti skiriamas vidaus rinkos stiprinimo ir protingo nacionalinių ir Europos išteklių naudojimo vadovaujantis visapusišku požiūriu į biudžeto reformą, kuri apimtų ir biudžeto išlaidas, ir pajamas, būdų paieškai; pažymi, kad išlaidos turi būti skirtos gauti rezultatams, todėl naujos biudžeto vykdymo finansinės priemonės turi būti protingos, integruotos ir lanksčios;
 4. pabrėžia, kad likusių kliūčių vidaus rinkoje pašalinimas yra geriausias būdas skatinti tikrą augimą užtikrinančias politikos kryptis; pažymi, kad tyrimai rodo, jog pašalinus visas kliūtis naudotis keturiomis laisvėmis kasmet būtų galima sutaupyti 200–300 mlrd. EUR;
 5. pažymi, kad svarbu vėl kurti bendrąją rinką, ir pabrėžia, kad ES turi parengti ir veiksmingai įgyvendinti bendras taisykles, kad vidaus rinka galėtų prisidėti prie struktūrinio augimo; pabrėžia, kad pastangos turi būti sutelktos į Europos ekonomikos varomąją jėgą: 20 mln. Europos įmonių, ypač mažų ir vidutinių, vadovauja verslininkai ir kiti kūrybingi asmenys;
 6. pabrėžia, kad Europos Sąjunga turtas yra jos dydis ir kad šis turtas turi būti naudojamas visapusiškai pasinaudojant bendrosios rinkos potencialu ir naudojant ES biudžeto lėšas, kad būtų užtikrinta papildoma nauda viešajam sektoriui skatinant ekonomikos augimo varomąsias jėgas;
 7. pabrėžia, kad Komisija turėtų priimti bendrą strateginę programą, nubrėžiančią išsamią investicijų strategiją, kurioje strategijos „Europa 2020“ tikslai ir uždaviniai būtų paversti Europos investicijų prioritetais, būtų nustatyti investicijų poreikiai, susiję su pagrindiniais tikslais ir pavyzdiniais projektais, ir reformos, būtinos siekiant kuo labiau padidinti investicijų, remiamų pagal sanglaudos politiką, poveikį;
 8. pabrėžia, kad vienas iš pagrindinių novatoriškų finansavimo priemonių privalumų yra jų dvejoja nauda, nes jos tuo pačiu metu gali prisidėti prie svarbių politinių tikslų, pvz., finansų rinkų stabilumo ir skaidrumo, pasiekimo ir suteikia didelį pajamų potencialą; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad taip pat turėtų būti atsižvelgta į šių priemonių įtaką finansų sektoriaus neigiamam šalutiniam poveikiui;

2011 m. kovo 8 d., antradienis

Finansų sektoriaus apmokestinimas

9. primena, kad nustatyta, jog su mokesčių slėpimu ir mokestiniu sukčiavimu susiję finansiniai nuostoliai Europoje kiekvienais metais siekia 200– 250 mlrd. EUR; todėl mano, kad mokestinio sukčiavimo lygmens mažinimas padėtų mažinti valstybės biudžeto deficitą nedidinant mokesčių; atsižvelgdamas į tai, pažymi, kad novatoriškas finansavimas turėtų sustiprinti valstybių narių, ES ir tarptautinės bendruomenės pastangas kovoti su mokesčių vengimu ir mokestiniu sukčiavimu, taip pat kitomis neteisėtomis kapitalo nutekėjimo formomis, kuris turi didelį poveikį biudžetui;
10. pabrėžia, kad pasibaigus krizei ES reikia įtikinti savo piliečius, kad ji turi ryžto ir priemonių žengti pirmyn įgyvendindama fiskalinio konsolidavimo strategiją ir ekonomikos skatinimo politikos priemones, siekiant užtikrinti ilgalaikį ekonomikos atsigavimą;
11. mano, kad nors pastaruosiu metu buvo pasiekta didelė pažanga reguliavimo ir priežiūros srityse, ES požiūris į finansų sektorių neapima mokesčių politikos aspektą;
12. teigiamai vertina Komisijos pripažinimą, kad finansų sektorius nepakankamai apmokestinamas, ypač dėl to, kad daugeliui finansinių paslaugų netaikomas PVM, ir ragina parengti naujoviškas finansavimo priemones siekiant gauti iš šio sektoriaus daugiau pajamų ir prisidėti prie mokesčių naštos sumažinimo darbo žmonėms;
13. mano, kad FSM įvedimas galėtų padėti spręsti didėjančių ir labai žalingų prekybos modelių finansų rinkose klausimą, pvz., kai kurie trumpalaikiai ir automatiniai sparčiosios prekybos sandoriai, ir pažaboti spekuliaciją; pabrėžia, kad FSM suteiktų galimybių pagerinti rinkos veiksmingumą, padidinti skaidrumą, sumažinti per didelį kainų svyravimą ir sukurti paskatas finansų sektoriui vykdyti ilgalaikes investicijas, turinčias pridėtinę vertę tikrajai ekonomikai;
14. pabrėžia dabartinius mažo tarifo FSM pajamų skaičiavimus, kuriais remiantis esant plačiai mokesčių bazei būtų galima per metus surinkti beveik 200 mlrd. eurų ES mastu ir 650 mlrd. dolerių pasauliniu mastu; mano, kad tai būtų svarbus finansų sektoriaus indėlis į su krize susijusių išlaidų padengimą ir viešųjų finansų tvarumą;
15. atkreipia dėmesį į diskusijos dėl FSM raidą ir skirtingą požiūrį į tokio mokesčio įgyvendinamumą, veiksmingumą ir efektyvumą, taip pat prasidedančią diskusiją dėl finansinės veiklos mokesčio (FVM), tačiau pažymi, kad G 20 iki šiol nesugebėjo skatinti prasmingų bendrų iniciatyvų šiuo klausimu; ragina G20 lyderius paspartinti derybas dėl susitarimo dėl visuotinio FSM minimalių bendrų elementų ir pateikti rekomendacijas dėl pageidaujamo būsimo šio įvairių rūšių apmokestinimo;
16. rekomenduoja įvesti finansinių sandorių mokestį, kuris padėtų gerinti rinkų veikimą, nes būtų mažinama spekuliacija, ir padėtų finansuoti visuotines viešąsias gėrybes bei mažinti valstybės biudžeto deficitą; mano, kad finansinių sandorių mokestį reikėtų įvesti kaip įmanoma plačiau ir kad ES turėtų skatinti įvesti FSM pasaulio mastu, jeigu nepavyktų pasiekti šio tikslo, ES turėtų visų pirma pradėti taikyti FSM Europos lygiu; ragina Komisiją kuo greičiau atlikti galimybių tyrimą atsižvelgiant į vienodų veikimo galimybių pasauliniu mastu poreikį ir pateikti konkrečius teisėkūros pasiūlymus;
17. pabrėžia, kad nagrinėjant galimybes įvesti finansinių sandorių mokesčius pasaulio ir ES lygmeniu turėtų būti atsižvelgiama į patirtį, sukauptą įvedus sektorinius sandorių mokesčius valstybių narių lygmeniu;
18. be to, pabrėžia, kad vien tik spekuliacinio pobūdžio sandorių perkėlimas į kitas valstybes turėtų nedidelį žalingą poveikį, bet taip pat galėtų prisidėti prie didesnio rinkų efektyvumo; taip pat pabrėžia, kad ne visi spekuliaciniais laikomi veiksmai turi būti pasmerkti, kadangi tam tikrų rūšių rizikinga veikla gali padidinti ES finansų rinkų stabilumą;

2011 m. kovo 8 d., antradienis

19. pabrėžia, kad centralizuotoje Europos rinkoje centrinės tarpuskaitos ir atsiskaitymo paslaugos galėtų palengvinti ES FSM, kuris kainuotų nedaug administraciniu požiūriu ir kurį būtų paprasta taikyti, įvedimą; tačiau primena, kad kuriant FSM techninius aspektus turi būti atsižvelgiama į tai, kad finansų pramonė yra pasaulinė ir tarpusavyje persipynusi;

20. pažymi, kad naujasis Komisijos komunikatas yra pirmasis žingsnis pradėdant spręsti šį klausimą; mano, kad Komisijai ir jos poveikio vertinimui tenka našta parodyti, kokių esama FSM įvedimo ES lygmeniu galimų privalumų ir(arba) trūkumų;

21. pažymi, kad naujame Komisijos komunikate numatytas įvairių finansų sektoriaus apmokestinimo variantų poveikio įvertinimas ir ragina Komisiją savo galimybių studijoje taip pat spręsti sandorių ir pajamų geografinės asimetrijos klausimą ir ištirti laipsniško ar diferencijuoto tarifo nustatymo remiantis turto kategorija, mokesčio taikymo sritimi, dalyvaujančio veikėjo pobūdžiu ar kai kurių rūšių sandorių trumpalaikiu ir spekuliatyviu pobūdžiu, galimybe; prašo Komisijos pasinaudoti visais turimais mokslinių tyrimų rezultatais;

22. ragina Komisiją savo galimybių studijoje išanalizuoti įvairius galimus ES FSM taikymo variantus, jų poveikį ir naudą ekonomikai ir visuomenei sumažinant spekuliacinių finansinių sandorių srauto dydį, dėl kurio šiuo metu yra rimtų rinkos iškraipymų;

23. pabrėžia, kad FSM turėtų turėti kuo platesnę bazę, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos finansų rinkose ir sandoriai nebūtų nukreipti į mažiau skaidrią aplinką; todėl mano, kad Komisija savo galimybių studijoje turėtų išnagrinėti visus finansinio turto sandorius, kaip, pvz., biržoje ir nebiržinėje rinkoje vykdomi neatidėliotini ir išvestinių finansinių priemonių sandoriai; pažymi, kad FSM klasifikavimas, apibrėžiant diferencijuotas normas skirtingose prekybos vietose, galėtų sustiprinti rinkos stabilumą, t. y. sukurti tinkamas paskatas finansų rinkos dalyviams, kad jie vietoj ne biržos finansinių priemonių sandorių vis plačiau naudotųsi skaidriomis ir gerai reguliuojamomis prekybos vietomis;

24. atsižvelgdamas į tai teigiamai vertina naują Komisijos pasiūlymą dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių ir skolintų vertybinių popierių pardavimo, kuriame visiems ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandoriams nustatomi aiškūs centralizuotos tarpuskaitos ir prekybos bazės reikalavimai, ir šio plačiai pagrįsto ES FSM įgyvendinimas tampa techniškai įmanomas;

25. ragina nustatyti, kas galiausiai sumokės mokesčius, nes mokesčiai paprastai tenka vartotojams, t. y. šiuo atveju mažmeniniams investuotojams ir privatiems asmenims; pabrėžia, kad siekiant tam užkirsti kelią, reikia išsamų taisyklių dėl išimčių ir ribų;

26. teigiamai vertina naują TVF pasiūlymą dėl mokesčio bankų turtui, kurį palaiko Komisija, kad kiekviena šalis galėtų surinkti nuo 2 iki 4 proc. BVP būsimų krizių reguliavimo priemonių finansavimui; mano, kad bankų rinkliavos turėtų būti proporcingos atitinkamos kredito įstaigos sisteminei svarbai ir su veikla susijusios rizikos lygmeniui;

27. pažymi, kad bankų rinkliavos, finansinės veiklos mokesčiai ir FSM tarnauja skirtingiems ekonominiams tikslams ir teikia skirtingas pajamų didinimo galimybes; pabrėžia, kad, kadangi jos paremtos balanso pozicija, bankų rinkliavos negali atlikti finansinių spekuliacijų pažabojimo ir tolesnio šešėlinės bankų sistemos reguliavimo vaidmens; atsižvelgdamas į tai, be to, pabrėžia finansinės priežiūros mechanizmų ir skaidrumo svarbą padidinant finansų sistemos atsparumą ir stabilumą;

28. atkreipia dėmesį į TVF pasiūlymą dėl finansinės veiklos mokesčio (FVM) ir į neseniai paskelbtą Komisijos išpareigojimą atlikti išsamų jo potencialo poveikio vertinimą; pabrėžia, kad FVM yra daugiausia į pajamas orientuota mokesstinė priemonė, skirta finansų sektoriui, leidžianti apmokestinti konkrečias pajamas ir pernelyg rizikingus sandorius, ir juo galėtų būti sprendžiama dabartinė problema, susijusi su finansų sektoriaus neapmokestinimo PVM išimtimi tvarka;

2011 m. kovo 8 d., antradienis

29. supranta, kad esama skirtingų papildomų pajamų, gaunamų iš finansų sektoriaus apmokestinimo nacionaliniu ir Europos lygmenimis, valdymo galimybių; pabrėžia, kad turėtų būti išspręstas klausimas dėl iš pasaulinio FSM gautų lėšų panaudojimo ir kad, siekiant suteikti mokesčių mokėtojams tinkamą papildomo finansų sektoriaus apmokestinimo idėjos loginį pagrindimą, bendrų diskusijų dėl novatoriško finansavimo esminiu elementu turėtų būti laikomas įvairių variantų įvertinimas ir jų eiliškumo pagal svarbą nustatymas; pabrėžia, kad dėl jo pasaulinio pobūdžio iš pasaulinio FSM gaunamos pajamos turėtų būti naudojamos pasaulinės politikos tikslų, tokių kaip vystymosi ir skurdo mažinimo besivystančiose šalyse bei kovos su klimato kaita, finansavimui užtikrinti; atkreipia dėmesį į Komisijos tikslą padidinti ES biudžeto apimtį naudojant novatoriškas finansines priemones; yra įsitikinęs, kad siekiant išsaugoti minėtų novatoriškų finansavimo priemonių Europos pridėtinę vertę šių pajamų dalis galėtų būti skirta ES projektų ir politikos finansavimui; primena, kad naujame Komisijos komunikate dėl ES biudžeto peržiūros finansų sektoriaus apmokestinimas ES laikomas galimu nuosavų išteklių šaltiniu; ragina surengti plačias ES institucijų, nacionalinių parlamentų, ES suinteresuotųjų šalių ir pilietinės visuomenės atstovų diskusijas dėl galimų pasirinkimų, susijusių su šia politika, lėšų, kurios bus skiriamos ES ir nacionaliniu lygmenimis, dalimis ir įvairiais būdais šiam tikslui pasiekti; lėšų, skiriamų nacionaliniu lygmeniu, dalies valdymo klausimu pažymi, kad, reikėtų įvertinti visas pasirinkimo galimybes, įskaitant pajamų skyrimą viešųjų finansų konsolidavimui;

30. pabrėžia, kad šių naujų apmokestinimo priemonių įvedimo finansų sektoriuje galimybė turėtų būti ištirta įvertinant esamą šio sektoriaus mokesčių aplinką, atsižvelgiant į galintį kilti antrinį poveikį ir daugiausia dėmesio skiriant senų ir naujų mokesčių sąveikos nustatymui;

31. atkreipia dėmesį į Komisijos tikslą padidinti ES biudžeto apimtį naudojant novatoriškas finansines priemone ir pripažįsta privataus sektoriaus lėšų ir valstybės lėšų bendro naudojimo potencialią naudą; vis dėlto supranta, kad dėl specialios paskirties priemonių naudojimo projektų finansavimui gali padidėti neapibrėžtieji išpareigojimai; mano, kad šios priemonės turėtų būti taikomos tuo pačiu metu visiškai skaidriai atskleidžiant informaciją, taip pat demokratiškai nustatant tinkamas investicijų gaires, rizikos valdymo tvarką, pozicijų ribas ir kontrolės bei priežiūros tvarką;

Euroobligacijos ir Europos projektų obligacijos

32. pažymi, kad euroobligacijos vis dažniau minimos kaip bendra skolų valdymo priemonė; atkreipia dėmesį į visus pasiūlymus ir iniciatyvas šiuo klausimu; ragina Europos Vadovų Tarybą ir Komisiją nedelsiant reaguoti į 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliucijoje⁽¹⁾ dėl nuolatinio krizių valdymo mechanizmo išsakytą Parlamento raginimą pateikti politinį signalą, būtiną kad Komisija pradėtų tyrimą dėl būsimų euro obligacijų sistemos, pagal kurią aiškiai nurodomos sąlygos, kuriomis tokia sistema būtų naudinga visoms joje dalyvaujančioms valstybėms narėms ir visai euro zonai;

33. pritaria idėjai išleisti bendras Europos projektų obligacijas, kad būtų finansuoti dideli Europos infrastruktūros poreikiai ir struktūriniai projektai vykdant ES 2020 m. darbotvarkę ir įgyvendinant numatomas naujas ES strategijas, pvz., naująją strategiją dėl energetikos infrastruktūros plėtros, taip pat kitus didelės apimties projektus; mano, kad ES projektų obligacijos užtikrintų reikalingas investicijas ir suteiktų pakankamai pasitikėjimo, kad pagrindiniai investiciniai projektai pritrauktų reikiamą paramą ir taptų svarbia priemone siekiant padidinti valstybės paramos apimtį; primena, kad, siekiant tvarios plėtros Europoje, šiais projektais taip pat turi būti prisidedama prie ekologiniu požiūriu tvarios mūsų ekonomikos pertvarkos, paruošiant dirvą anglies dioksido neišskiriančiai ekonomikai;

34. pabrėžia, kad ES biudžetas turėtų būti daugiau naudojamas investicijoms skatinti; pabrėžia, kad įgyvendinant ilgalaikį komercinį potencialą turinčius projektus ES lėšos, ypač skiriamos per Europos investicijų banką (EIB) ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banką (ERPB), paprastai turėtų būti naudojamos kartu dalyvaujant privačiosios bankininkystės sektoriui;

35. ragina Komisiją ir Europos centrinį banką ištirti ypatingos svarbos infrastruktūros projektų finansavimo, naudojant ES projektų obligacijas arba euroobligacijas, moralinės žalos poveikį valstybėms narėms, ypač kai tokie infrastruktūros projektai yra tarpvalstybinio pobūdžio;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0491.

2011 m. kovo 8 d., antradienis

Anglies dioksido mokestis

36. pabrėžia, kad dabartinis mokesčių modelis turėtų visiškai apimti principą „teršėjas moka“ naudojant novatoriškas finansavimo priemones, kad mokesčių našta laipsniškai būtų nukreipta į veiklą, dėl kurios teršiama aplinka, išmetamas didelis šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis arba naudojama daug išteklių;

37. taigi pritaria tam, kad būtų sustiprinta taršos leidimų prekybos sistema ir kad būtų išsamiai peržiūrėta Energijos mokesčių direktyva, siekiant CO₂ išmetimą ir energijos kiekį padaryti vienu iš pagrindinių energetikos produktų apmokestinimo kriterijų;

38. pabrėžia, kad abi priemonės turi didelę dvejopą naudą, nes, viena vertus, teikia svarias paskatas pereiti prie anglies dioksido neišskiriančių ir tvarių atsinaujinančių energijos šaltinių, ir, kita vertus, teikia daug papildomų pajamų; vis dėlto primena, kad pagrindinis anglies dioksido mokesčio įvedimo motyvas yra siekis keisti elgseną ir gamybos struktūrą, nes tikimasi, kad pajamos ims mažėti, kai bus pereinama prie gamybos organizavimo modelių, susijusių su tvarios ir atsinaujinančios energijos šaltinių naudojimu;

39. mano, kad anglies dioksido mokestis ir persvarstytos Energijos mokesčių direktyvos nuostatos turėtų apibrėžti mažiausius privalomus reikalavimus visoms valstybėms narėms, paliekant kiekvienai valstybei narei galimybę juos griežtinti, jeigu ji nuspręstų, kad tai tinkama;

40. pabrėžia, kad, siekiant išvengti anglies dioksido nutekėjimo ir užkirsti kelią tam, kad didžiausia našta tektų mažas pajamas gaunantiems vartotojams, turėtų būti nustatyti tinkami pereinamieji laikotarpiai; be to, mano, kad naudinga būtų pateikti konkrečias tikslines priemones, skirtas mažas pajamas gaunantiems namų ūkiams, ir didinti investicijas į viešojo sektoriaus infrastruktūrą bei namų ūkių energijos vartojimo efektyvumo gerinimą;

41. tačiau mano, kad pasaulinio susitarimo G20 lygmeniu arba PPO taikymo sritis turi būti visapusiškai iširta prieš pradėdant įvedant tokį mokestį importui iš užsienio į ES siekiant užtikrinti, kad dėl tokios pasienio mokesčių derinimo priemonės, viena vertus, nepradėtų trūkti žaliavų ir, kita vertus, nesukeltų trečiųjų šalių atsakomųjų priemonių, nukreiptų prieš ES eksportą;

42. turėdamas mintyje didėjančią energijos paklausą sparčiai augančios ekonomikos šalyse, atkreipia dėmesį į tai, kad ES turi pakankamai investuoti į energijos tiekimo ir efektyvaus energijos vartojimo sritis, nes tai padės stiprinti ES energetikos infrastruktūrą ir kuo labiau mažinti pažeidžiamumą, susijusį su rinkos svyravimais, kurie galėtų daryti neigiamą įtaką ES ekonomikai ir strategijos „Europa 2020“ tikslams;

43. ragina valstybes nares apsvarstyti galimybę pajamomis iš klimato kaitos mokesčių finansuoti mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą, taip pat priemones, kuriomis siekiama mažinti išmetamo anglies dioksido kiekį, kovoti su visuotiniu atšilimu, skatinti energijos vartojimo efektyvumą, spręsti energijos nepritekliaus problemą ir tobulinti energetikos infrastruktūrą ES ir besivystančiose šalyse; atsižvelgdamas į tai, primena, kad pagal LPS direktyvą bent 50 proc. pajamų, gautų aukcione pardavus anglies dioksido išmetimo leidimus taikant ES LPS, turėtų būti skiriama kovos su klimato kaita priemonėms, įskaitant besivystančiose šalyse įgyvendinamas priemones;

44. pažymi, kad atnaujinamos finansinės priemonės, skirtos energijos vartojimo efektyvumui skatinti, yra novatoriškas klimatui palankių projektų finansavimo būdas; pritaria tam, kad būtų sukurta speciali finansinė priemonė, pagal kurią taip pat būtų galima pritraukti privačių investuotojų (įgyvendinant viešojo ir privatačio sektorių partnerystę), kurie naudotų lėšas, nepanaudotas pagal reglamentą dėl Europos energetikos programos ekonomikai gaivinti (EEPEG), ir remtų iniciatyvas energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančių išteklių srityse; ragina Komisiją kruopščiai įvertinti šios priemonės veiksmingumą ir išanalizuoti galimybes taikyti panašų metodą ateityje naudojant kitas nepanaudotas ES biudžeto lėšas, įskaitant energetikos, energijos vartojimo efektyvumo ir žaliavų iniciatyvas;

45. atkreipia dėmesį į energetikos veiksmingumo svarbą, todėl ragina Komisiją ir valstybes nares tinkamai panaudoti struktūrinių fondų lėšas siekiant didesnio energijos veiksmingumo pastatuose, ypač gyvenamuosiuose; ragina veiksmingai naudoti EIB ir kitų viešojo sektoriaus finansų įstaigų lėšas, taip pat užtikrinti koordinavimą skiriant ES ir nacionalines lėšas ir kitų rūšių paramą, kuri galėtų skatinti investicijas į energijos vartojimo efektyvumą, siekiant įgyvendinti ES tikslus;

2011 m. kovo 8 d., antradienis

46. primena valstybėms narėms apie galimybę taikyti mažesnius PVM tarifus paslaugoms gyvenamųjų pastatų renovavimo ir energijos vartojimo efektyvumo didinimo srityse;
47. taip pat mano, kad taupus išteklių naudojimas ir ekologiškų technologijų inovacijos yra ypač svarbūs konkurencingumo veiksniai;
48. atsižvelgdamas į tai, jog kuriama ir galiausiai bus įvesta nauja, novatoriška apmokestinimo sistema, pabrėžia išsamaus, tarpvalstybinio ir tarpsektorinio įvairių tipų esamo ir planuojamo finansavimo, mokesčių ir subsidijų, skirtų aplinkos ir klimato sritims, vadinamųjų de Larosière aplinkos srities finansavimo priemonių, įvertinimo poreikį, siekiant efektyviau orientuoti šias naujas priemones ir išvengti galimo dalinio politikos krypčių sutapimo ir (arba) prieštaravimų;
49. pripažįsta, kad anglies dioksido mokestis būtų priemonė, skirta išmetimų teršalų kiekiui sumažinti, o ne ilgalaikis pajamų šaltinis, nes šis šaltinis galiausiai išsektų, jei priemonė būtų veiksminga;

Vystymuisi skirtas finansavimas

50. ragina dar kartą patvirtinti valstybių narių įsipareigojimus 0,7 proc. bendrų nacionalinių pajamų skirti oficialiai vystymosi pagalbai (OVP); apgailestauja dėl to, kad nors visos ES valstybės narės pritarė šiam 0,7 proc. vystymosi pagalbos tikslui, 2008 m. šį tikslą pasiekė arba viršijo tik Švedija, Liuksemburgas, Danija ir Nyderlandai;
51. primena, kad, nepaisant pasaulinės krizės, Europa Sąjunga, įskaitant jos valstybes nares, tebėra didžiausia paramos vystymuisi teikėja – 2009 m. ji suteikė 56 proc. visos pasaulio paramos, t. y. 49 mlrd. EUR, ir tai patvirtina ES valstybių narių vyriausybės bendri įsipareigojimai iki 2010 m. padidinti OPV iki 0,56 proc. bendrų nacionalinių pajamų (BNP), o iki 2015 m. – iki 0,7 proc. BNP.
52. pabrėžia, jog ypatingai svarbu užtikrinti patikimą visos ES vystymosi ir humanitarinės pagalbos finansinį valdymą, ypač todėl, kad Europos institucijos, dalyvaujančios priimančios sprendimus ir įgyvendinant šią pagalbą, turi būti visiškai atskaitingos Europos piliečiams ir mokesčių mokėtojams;
53. pabrėžia, kad naujoviškas vystymosi finansavimas gali papildyti tradicinius vystymosi pagalbos mechanizmus ir jiems padėti laiku pasiekti tikslus; primena, kad novatoriško finansavimo priemonės turėtų būti naudojamos papildomai, t. y. greta JT tikslo vystomajam bendradarbiavimui skirti 0,7 proc. BVP; pabrėžia, kad naujoviškas vystymosi finansavimas turėtų pasižymėti finansavimo įvairove, kad būtų pasiektas didžiausias pajamų potencialas, bet taip pat jis turėtų būti visiškai suderintas su kiekvienos šalies prioritetais numatant stiprų šalių savarankiškumą; taip pat pabrėžia, kad besivystančios šalys turėtų dėti daugiau pastangų mokesčių, pirmiausia mokesčių surinkimo ir kovos su mokesčių slėpimu, srityje, nes tai labai svarbu siekiant užtikrinti patikimą valstybės finansų politiką;
54. pabrėžia, kad siekiant teikti veiksmingą, aukštos kokybės paramą vystymuisi reikalingos tam tikros pastangos, susijusios su donorų veiklos koordinavimu ir valdymo priemonėmis; mano, kad išsprendus problemą dėl Europos paramos vystymuisi susiskaidymo, dėl kurios ji tampa neveiksminga tiek finansiniu, tiek ir politiniu požiūriu, valstybės narės galėtų sutaupyti iki 6 mlrd. EUR per metus ir kartu palengvintų šalių partnerių vyriausybės darbą;
55. primena, kad, norint pasiekti TVT tikslus iki 2015 m., reikės 300 mlrd. dolerių; apgailestauja, kad, nepaisant 2010 m. rugsėjo mėn. įvykusiame JT aukšto lygio susitikime TVT klausimais jų priimtos deklaracijos, dauguma išsivysčiusių šalių vis dar neįvykdė savo 2005 m. įsipareigojimo didinti paramą vystymuisi, ir pažymi, kad reikia dėti daug labiau sutelktas pastangas; pabrėžia, jog nepriimtina, kad novatoriško finansavimo mechanizmai (NFM) galėtų būti laikomi paskatinimu tam tikroms šalims atsisakyti teikti oficialią paramą vystymuisi (OPV); pabrėžia, kad OPV įsipareigojimai ir novatoriško finansavimo mechanizmai turi būti laikomi esminėmis ir viena kitą papildančiomis kovos su skurdu priemonėmis;

2011 m. kovo 8 d., antradienis

56. pabrėžia, kad norint taikyti novatoriškas finansavimo sistemas būtina sąlyga – vieša priežiūra ir jų skaidrumas, atsižvelgiant į pastarojo meto finansų ir maisto krizių patirtį;
57. pabrėžia, kad skubiai reikia gerinti ES gerovės kūrimo priemonių vietas rinkose koordinavimą ir kad vystymosi novatoriško finansavimo skatinimas turėtų būti ne tik mokesčių didinimas, bet ir turėtų būti ieškoma kitų būdų, pvz., didinant šalių pajamas, o to geriausia pasiekti pripažįstant ir apsaugant nuosavybės teises, kartografuojant žemę ir gerinant besivystančių šalių verslo bei investicijų aplinką;
58. primena, kad didžiausios pandeminės ligos – ŽIV, tuberkuliozė ir maliarija, nuo kurių kenčia besivystančios šalys, visų pirma Afrika į pietus nuo Sacharos, – viena svarbiausių kliūčių siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų; atsižvelgdamas į tai, primena, kad už lėktuvo bilietus renkama solidarumo rinkliava yra svarbi finansinė priemonė siekiant spręsti sveikatos problemas ir reikia toliau ją plėtoti; visų pirma ragina Komisiją išnagrinėti papildomus finansavimo mechanizmus siekiant spręsti pasaulines sveikatos problemas ir palengvinti prieigą prie vaistų neturtingose šalyse;
59. pažymi, kad klimato kaita turės itin didelį poveikį besivystančioms šalims, ir laikosi nuomonės, kad finansavimo priemonės, skirtos klimato kaitos poveikiui ir energetiniam nepritekliui mažinti, labai padės įgyvendinti Tūkstantmečio vystymosi tikslus;
60. palankiai vertina tai, kad per JT aukščiausiojo lygio susitikimą Tūkstantmečio vystymosi tikslų klausimais 2010 m. rugsėjo 22 d. priimtoje galutinėje deklaracijoje pirmą kartą konkrečiai paminėta novatoriško finansavimo vaidmuo siekiant TVT;
61. pabrėžia, kad novatoriško finansavimo mechanizmai iki šiol veikė sėkmingai, ypač Tarptautinė vaistų pirkimo priemonė (UNITAID), Tarptautinė imunizacijos finansavimo priemonė (IFFIm) ir išankstinis rinkos dalyvių išipareigojimas įsigyti skiepų (AMC) nuo pneumokoko sukeltos ligos, – juos taikant iki šiol surinkta daugiau kaip 2 mlrd. USD; pabrėžia, kad kiti novatoriško finansavimo mechanizmai, pvz., skolos nurašymas mainais už aplinkosaugos ar sveikatos priežiūros veiksmus arba mokesčiai už laivų kurą, taip pat pasirodė veiksmingi;
62. primena 2010 m. rugsėjo mėn. vykusiam JT aukščiausiojo lygio susitikime Tūkstantmečio vystymosi tikslų klausimais kelių Europos valstybių ar vyriausybių vadovų tvirtą pritarimą finansinių sandorių mokesčio įgyvendinimui ir tikisi, kad jie ims ryžtingų veiksmų, siekdami laikytis šio išipareigojimo;
63. ragina valstybes nares, kurios dar neprisijungė prie 2006 m. įsteigtos novatoriško finansavimo bandomosios grupės, tai padaryti ir dalyvauti taikant visus esamus mechanizmus, įskaitant už lėktuvo bilietus renkama solidarumo įnašą;
64. ragina Komisiją siūlyti įgyvendinti novatoriško finansavimo mechanizmus ES lygmeniu;
65. ragina institucijas ir ES vyriausybes atidžiai išnagrinėti galimybę įsteigti pasaulinę loteriją siekiant finansuoti kovos su badu priemones, kaip siūloma Pasaulio maisto programoje, ir vykdyti šį sumanymą kaip maisto projektą;
66. mano, kad OPV nepavyks panaikinti skurdo, jei G20, ES ir finansų institucijos neužims tvirtos pozicijos, kovodamos su korumpuotomis administracijomis šalyse gavėjose; todėl pabrėžia, kad reikia padidinti besivystančių šalių mokesčių institucijų, teismų sistemų ir kovos su korupcija tarnybų stiprinimo srities ES paramą; primygtinai ragina ES valstybes nares kovoti su įmonių, kurios įsisteigusios jų jurisdikcijos teritorijose, tačiau veikia vykdo besivystančiose šalyse, kyšininkavimu;

2011 m. kovo 8 d., antradienis

67. primena, kad besivystančios šalys praranda maždaug 800 mlrd. eurų, t. y. 10 kartų daugiau nei OPV, per metus dėl tokių neteisėtų veiksmų kaip neteisėti kapitalo srautai ir mokesčių vengimas, kurių prevencija ir mažinimas gali būti lemiami siekiant TVT; ragina ES ir jos valstybes nares kovą su mokesčių rojais, korupcija ir žalingomis mokesčių struktūromis laikyti svarbiausiu darbotvarkės klausimu visuose tarptautiniuose forumuose, siekiant sudaryti sąlygas besivystančioms šalims didinti savo pajamas;

68. primena bendrą G20 įsipareigojimą mažinti krizės poveikį besivystančioms šalims, kurios smarkiai nukentėjo nuo netiesioginių jos padarinių;

69. ragina, kad, siekiant OPV skaidrumo, būtų skatinama atskaitomybė stiprinant nacionalines paramos kontrolės priemones ir parlamentinį tikrinimą; ragina ES ir G20 laikytis darbotvarkės ir panaikinti mokesčių rojus ir mokesčių slaptumą, skatinant teikti informaciją apie kiekvieną šalį atskirai;

70. ragina Tarybą ir Komisiją skatinti ir veikti, kad būtų įgyvendinamos vystymosi novatoriško finansavimo priemonės, pvz., tarptautinis finansinių sandorių mokestis, transporto rinkliavos, kovos su neteisėtu kapitalo srautu priemonės ir su perlaidomis susijusių išlaidų mažinimas ar lengvatos;

71. pažymi, kad dėl ekonomikos ir finansų krizės daug besivystančių šalių pateks į naują skolų krizę, ir ragina Komisiją ir valstybes nares atnaujinti savo pastangas siekiant palengvinti besivystančių šalių skolos našta;

72. primena, kad besivystančių šalių išteklių klimato kaitos problemoms spręsti yra patys mažiausi ir kad, apskritai kalbant, tikėtina, jog jos labiausiai nukentės nuo šio reiškinio; ragina įgyvendinti ES finansinį įsipareigojimą, prisiimtą sudarant Kopenhagos susitarimą ir Pasaulinio klimato kaitos aljansą; primygtinai ragina ES imtis pagrindinio vaidmens, kai išsivysčiusios šalys vykdo bendras iniciatyvas, kad būtų labiau ir konkrečiau prisidedama skatinant trečiojo pasaulio vystymąsi, nes istoriniu požiūriu ES šalys už jį atsakingos;

*

* *

73. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Parlamento politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetui, Komisijai, Europos Vadovų Tarybai, EIB, ECB, TVF ir AKR ir ES jungtinei parlamentinei asamblėjai.

Sveikatos priežiūros skirtumų mažinimas

P7_TA(2011)0081

2011 m. kovo 8 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl sveikatos priežiūros skirtumų mažinimo ES (2010/2089(INI))

(2012/C 199 E/04)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 168 ir 184 straipsnius,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 35 straipsnį,